

ที่ กค 0409.5/๑.๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กทม. 10400

๒๑ มกราคม 2550

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ พ.ศ. 2550
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวง อธิบดี อธิการบดี เลขาธิการ ผู้อำนวยการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
อัยการสูงสุด คลังเขต

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0409.5/ว 7 ลงวันที่ 22 มกราคม 2547

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ พ.ศ. 2550

ตามที่กระทรวงการคลังกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัย
ในที่พักของทางราชการตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง เพื่อให้ส่วนราชการทราบและถือปฏิบัติ นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นควรยกเลิกหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการ
เข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการตามหนังสือกระทรวงการคลังที่อ้างถึง และกำหนดหลักเกณฑ์
และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการขึ้นใหม่ โดยหลักการดังกล่าว
ได้ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานในสังกัดทราบ
เพื่อถือปฏิบัติต่อไปด้วย ทั้งนี้ รายละเอียดสิ่งที่ส่งมาด้วยให้เปิดดูที่เว็บไซต์กรมบัญชีกลาง www.cgd.go.th

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิติศ อรรถวาทีน)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจพิเศษ การจ่ายและหนี้เงิน

กรมบัญชีกลาง

สำนักมาตรฐานด้านกฎหมายและระเบียบการคลัง

กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ

โทร. 0-2271-0686 ต่อ 6223

หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ

พ.ศ. 2550

โดยที่พระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547 เป็นบทบัญญัติช่วยเหลือข้าราชการที่ได้รับความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยเพราะทางราชการเป็นเหตุ ให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านได้ เว้นแต่จะเข้าข่ายตามข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ ซึ่งข้าราชการที่ปฏิบัติราชการอยู่ในท้องที่ที่เริ่มรับราชการครั้งแรกโดยยังไม่ได้รับคำสั่งให้ไปประจำสำนักงานในต่างท้องที่ จะไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ ดังนั้น เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยของข้าราชการที่บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก และให้การจัดบ้านพักของทางราชการเป็น ไปโดยถูกต้องในแนวทางเดียวกัน กระทรวงการคลัง โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ ดังนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0409.5/ว 7 ลงวันที่ 22 มกราคม 2547 บรรดาหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้แทน

ข้อ 2 ให้ใช้หลักเกณฑ์นี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ที่พักของแต่ละส่วนราชการจะกำหนดให้เป็นที่พักสำหรับข้าราชการระดับใด ให้พิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม รวมทั้งความประหยัดและประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ และสามารถปรับเปลี่ยนได้ ส่วนการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจจัดที่พัก และสามารถกำหนดวิธีปฏิบัติในการจัดข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) เมื่อผู้มีอำนาจจัดที่พักของแต่ละส่วนราชการได้จัดที่พักให้แก่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโทขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจโทขึ้นไป หรือข้าราชการตุลาการและข้าราชการอัยการทุกระดับชั้น เข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการแล้ว ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเข้าพักอาศัยไม่ว่าจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านหรือไม่

(2) ที่พักของแต่ละส่วนราชการนอกจากที่พักตาม (1) ให้จัดข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 6 ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการทหารซึ่งมียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรีลงมา หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศพันตำรวจตรีลงมา และเป็นผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเข้าพักอาศัยไม่ว่าข้าราชการผู้นั้นกำลังใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านอยู่หรือไม่ก็ตาม

(3) ในการจัดที่พักตาม (2) หากข้าราชการผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านและได้ใช้สิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการในท้องที่ที่ปฏิบัติราชการอยู่ก่อนแล้ว ตามมาตรา 17 หรือ มาตรา 18 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547 ผู้ที่มีอำนาจจัดที่พักในท้องที่นั้นไม่ต้องจัดข้าราชการผู้นั้นเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ แม้ต่อมาข้าราชการรายดังกล่าวได้รับคำสั่งให้เดินทางไปประจำสำนักงานใหม่ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกัน ก็ไม่ต้องจัดข้าราชการผู้นั้นเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการเช่นกัน ทั้งนี้ หากข้าราชการรายดังกล่าวถูกจัดเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการก่อนวันที่หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ใช้บังคับ ผู้มีอำนาจจัดที่พักไม่ต้องจัดให้ออกจากที่พักของทางราชการ

(4) ที่พักของแต่ละส่วนราชการนอกจากที่พักตาม (2) ให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักสามารถจัดข้าราชการที่บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกและเดือคร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัยเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการได้ โดยการกำหนดระยะเวลาเข้าอยู่อาศัยให้อยู่ในดุลพินิจของส่วนราชการและต้องบริหารเงินงบประมาณที่ได้รับให้อยู่ภายในวงเงินที่ได้รับจัดสรรด้วย

กรณีที่มีการใช้ดุลพินิจจัดข้าราชการที่บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการแล้วกระทบต่อเงินงบประมาณที่ส่วนราชการมีอยู่ ก็สามารถจัดให้ออกจากที่พักของทางราชการได้

(5) ที่พักของแต่ละส่วนราชการตาม (4) หากจัดตามหลักเกณฑ์ข้างต้นแล้วยังคงมีเหลือว่างอยู่ ผู้มีอำนาจจัดที่พักอาจจัดให้ข้าราชการผู้ที่ไม่ได้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเข้าพักอาศัยได้เป็นการชั่วคราว

(6) กรณีที่พักของทางราชการมีไม่เพียงพอสำหรับผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน หรือกรณีที่ข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านซึ่งย้ายมาใหม่ไม่สามารถเข้าอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการได้ เนื่องจากผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้เข้าพักอาศัยอยู่ก่อนแล้วตาม (5) ทำให้ไม่สามารถจัดให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเข้าอยู่อาศัยได้ กรณีดังกล่าว ผู้มีอำนาจจัดที่พักต้องดำเนินการจัดให้ผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านออกจากที่พักของทางราชการและจัดให้ผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเข้าอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการแทนโดยเร็ว แต่ในระหว่างที่ผู้มีอำนาจจัดที่พักยังไม่ดำเนินการดังกล่าว หากผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้เข้าบ้านเพื่ออาศัยอยู่จริงก็ย่อมมีสิทธินำค่าเช่าบ้านมาเบิกจากทางราชการได้ในช่วงระยะเวลาที่ไม่สามารถเข้าที่พักของทางราชการ

หากผู้มีอำนาจจัดที่พักรักษาข้าราชการผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตาม (1) และ (2) เข้าพักแล้ว ข้าราชการผู้นั้นไม่เข้าพักให้ถือว่าสละสิทธิการเข้าพักอาศัย ข้าราชการผู้นั้นยอม ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ตามมาตรา 7 (1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547

ข้อ 4 ข้าราชการที่เคยสละสิทธิการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ หรือเป็นผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ ตามมาตรา 5 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2541 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2541 หากต่อมา ข้าราชการดังกล่าวร้องขอเข้าพักขณะที่ที่พักของทางราชการว่างลง หรือได้ที่พักมาใหม่ เนื่องจากมีความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย ผู้มีอำนาจจัดที่พักรักษาพิจารณาจัดให้ข้าราชการดังกล่าวเข้าพักในที่พักของทางราชการได้

ข้อ 5 ข้าราชการที่ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเนื่องจากสละสิทธิการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการ หากต่อมาที่พักของสำนักงานนั้นได้ถูกรื้อถอนไปทั้งหมด ให้ถือว่าทางราชการไม่ได้จัดที่พักรักษาตามมาตรา 7(1) แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547

ข้อ 6 กรณีที่ที่พักของทางราชการว่างลง แต่มีสภาพชำรุด ทรุดโทรม มีลักษณะไม่ปลอดภัยต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินของผู้เข้าอยู่อาศัย หรือมีเหตุสุดวิสัย เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม หรือมีเหตุอื่นใด อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเข้าอยู่อาศัยได้ ผู้มีอำนาจจัดที่พักรักษาไม่ต้องจัดให้ข้าราชการเข้าพักจนกว่าจะซ่อมแซมที่พักรักษาแล้วเสร็จหรือเหตุสุดวิสัยนั้นได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาจนสามารถเข้าอยู่อาศัยได้ และให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักรักษาจัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยต่อไป

กรณีได้จัดให้ข้าราชการเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการแล้ว ต่อมาเกิดเหตุตามวรรคแรกจนไม่สามารถอยู่อาศัยได้ หากข้าราชการผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านจำเป็นต้องเช่าบ้าน และอาศัยอยู่จริง ให้เบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการ ได้จนกว่าจะซ่อมแซมที่พักรักษาแล้วเสร็จ หรือเหตุสุดวิสัยนั้นได้รับการแก้ไขหรือบรรเทาจนสามารถเข้าอยู่อาศัยได้และส่วนราชการได้จัดข้าราชการผู้นั้นหรือผู้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านรายอื่นเข้าพักอาศัยต่อไป

ข้อ 7 ให้ผู้มีอำนาจจัดที่พักรักษาให้มีทะเบียนควบคุมการจัดข้าราชการเข้าและออกในที่พักของทางราชการตามแบบที่หน่วยงานกำหนดทุกครั้ง และให้มีการมอบทะเบียนควบคุมดังกล่าวให้แก่ผู้มีอำนาจจัดที่พักรักษาคนต่อไปทุกครั้งที่มีพนักงานหน้าที่

ข้อ 8 ในกรณีข้าราชการได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในลักษณะประจำต่างสำนัก เบิกเงินเดือนหรือต่างสำนักงานในท้องที่เดียวกัน ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำสำนักงานที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติราชการอยู่เป็นผู้มีอำนาจจัดข้าราชการดังกล่าวเข้าพักอาศัยในที่พักของทางราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ

ข้อ 9 กรณีที่หน่วยงานใดได้จัดให้ข้าราชการผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเข้าอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการก่อนวันประกาศใช้หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัตินี้ ให้ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิอยู่อาศัยในที่พักของทางราชการ จนกว่าจะมีการย้ายหรือพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยงานนั้น

